

Ozo Heppie in de 2021 Singlehanded

Vers uit de winterstalling ging in april de mast overboord tijdens de eerste tocht van het jaar. Wantputting doormidden. Precies zes maanden later zit ik gelukkig weer op de boot na een hoop vertraging bij het leveren van de nieuwe mast. Dus wat normaal gesproken de laatste tocht van het jaar zou zijn wordt mijn eerste! Het weerbericht ziet er geweldig uit; altijd wind en niet koud. En alle kastjes zitten vol met proviand dus het belooft een mooie tocht te worden!

Zaterdag 16 oktober: Lelystad – Enkhuizen - Den Oever - Oudeschild

Over de start zal nog wel eens gesproken worden, maar ik had mazzel en lag nog redelijk dichtbij het startschip toen om 12.30 de motor uit ging na volgas richting startschip varen. Direct de opdracht in je opnemen en route uitstippelen. Het achtje op het IJsselmeer en geen Markermeer waren de grote verrassingen. Even snel rekenen en 39 uur werd de streeftijd. Met name de tijd voor het achtje was een gok en afhankelijk van de windrichting; moest je alles kruisen, werd het lange slag - korte slag, of misschien gewoon bezeild? Daar zit zomaar een paar uur tussen.

Nog wat ruzie met de Code 0 richting Enkhuizen (altijd schoten tussen Code 0 en rolfok...) en een snelle stop in Enkhuizen heerlijk zeilen richting Den Oever. Echt leuk om altijd wel een paar mede-zeilers in het oog te hebben. Hoewel de wind voor Den Oever wegviel toch op het laatst een rif in het grootzeil om de zenuwen voor het in-het-donker-opkruisen-met-aantrekkende-wind-in-de-geul in bedwang te krijgen. Achteraf viel dat gelukkig mee en na geschut te zijn met meer dan tien boten tegelijk nog een mooie tocht naar Oudeschild. De snelle boten liepen wat uit en de meeste voeren door tot de Gvs 4. Maar wacht even: nog behoorlijk hoog water en 1.20m diepgang dus ik kon eerder koers naar Oudeschild verleggen en zo kwam iedereen toch nog ongeveer tegelijk binnen in Oudeschild. Even opdracht uitvoeren, hapje eten, en lekker tukken want morgen vroeg weer op!

Zondag 17 oktober: Oudeschild – Terschelling – Makkum

Dit belooft een topdag te worden. Perfect weer en bijna het hele stuk tij mee. En dat op een van de mooiste stukjes Nederland: de Waddenzee. Als ik om zes uur opsta zie ik dat bijna iedereen al vertrokken is en uiteindelijk sluit ik achteraan bij de kolonne aan. Op het Scheurrak begint het te schemeren en weinig bijzonders tot in De Meep. Via de app zegt Frits dat De Meep met hoogwater moet en het is bijna laagwater. Maar er staat toch altijd wel genoeg, dat heb ik gisteren nog gecheckt? Ja, maar niet als je buiten de geul komt en dat gebeurde helaas bij een paar boten. Toch weer een twijfelmomentje en met dichtgeknepen billen langs de vastgelopen J gevaren. Gelukkig waren er nog anderen die dezelfde keus maakten en heb ik altijd meer dan een meter onder de kiel gehad. Daarna nog een paar klapjes richting Terschelling waar de stempel al klaar ligt. En hop, door naar Harlingen en dank aan Jaap voor onderstaande foto! Echt bizar hoeveel mijlen je maakt op deze manier. Na een snelle stop nog even warm worden op De Boontjes met 50 keer overstag vanwege stroom en wind tegen. Maar wel enorm gaaf, in het donker en met wat goede zeilers om me heen. Beetje uitgelaten sfeer in

de sluis in de sluis bij Kornwerderzand en nog even lui op de fok naar Makkum. Het weer is nog steeds goed ook al daalt de barometer al een tijdje.

Maandag 18 oktober: Makkum – Achtje IJsselmeer - Stavoren - Lemmer

Vandaag iets later op om met de schemering uit te varen richting de Sport B. Daar begint dé verrassing van deze editie, het achtje. Klinkt als nks maar in de praktijk vaar je het hele IJsselmeer gewoon twee keer over. Voor me varen twee boten voorbij de boei in plaats van afslaan richting windmolenpark. Ay. Op mijn plotter staat de boei ook op een andere plek maar ik had voor de zekerheid nog de laatste update op de telefoon gezet en ben blij dat ik dat gedaan had. Richting het windmolenpark dendert de Red Shift nog voorbij en er verschijnen ook wat grotere monohulls in de achtervolging. Snellere boot betekent toch dat je wat meer rust kan nemen. Of gewoon eerder thuis bent natuurlijk! Het is overigens heerlijk weer, nog steeds niet koud, 4 Bft en zelfs een beetje zon!

Dan rond het windmolenpark dat de weidsheid van het IJsselmeer toch wat geweld aan doet. Maar goed, zonder die dingen hebben we een goede kans dat de zeespiegelstijging ook voor onze kust gaat versnellen en verdrinkt de Waddenzee dus ze staan er niet om zeilers te pesten. En dan een flink stuk opkruisen richting De Kreupel. Bij het rondenvan de Hop Z gaat de giek opeens los van de mast. Blijkbaar is de rigger vergeten er een splitpen op te zetten maar met wat improvisatie en ducttape is het snel gemaakt. Weer iets voor het lijstje. Nu nog terug naar de Sport B en net voor de schemering nog op de foto met het Vrouwtje van Stavoren. En door naar Lemmer waar de beurtveer-boten naar buiten komen. Lastige aanloop trouwens met veel blinde tonnen die op een andere locatie liggen dan volgens de plotter zou moeten en je merkt ook dat je wat moe begint te worden. Gelukkig zal dit het laatste stuk zijn dat ik in het donker vaar.

Dinsdag 19 oktober: Lemmer – Lelystad

De wekker staat niet al te vroeg en Jaap en ik vertrekken tegelijk richting Lelystad. Hij moet nog even langs Enkhuizen en dat is gelukkig bezeit. Lelystad is flink opkruisen en de wind varieert in het begin flink, een paar keer zeilvoering moeten aanpassen. Het miezert en het zicht is slecht maar het is nog steeds heerlijk varen. Alle

opdrachten zijn gedaan behalve het ankeren. Aangezien de tijd wat begint te dringen en er flink veel wind in het verschiet zit voor de terugweg naar de thuishaven laat ik die opdracht schieten. Ruimte voor verbetering voor volgend jaar!

Poeh, het zit er op. 40 uur in plaats van de geschatte 39. Totaal 245 mijl gevaren. Met een bootje van nog geen 8 meter. Het is een bizar mooi evenement en de twee thema's 'solo maar niet alleen' en 'grenzen verleggen' kloppen als een bus. Je vaart solo maar er is een fijne groepsdynamiek en samenhang en je leert al snel een aantal mensen kennen. Dit komt mede door de familiale sfeer die Elly en Frits aan het evenement geven. Sowieso respect voor die twee, wat een tijd gaat er in zitten en wat doen ze het goed! Grenzen verleggen? De 2021 editie vond plaats onder goede weersomstandigheden, althans tot de dinsdag; nooit koud en continu 3-5 Beaufort dus het was wat dat betreft een makkelijke editie maar in het donker opkruisen op het Wad en zulke lange dagen maken was toch nieuw voor me. En ik had geluk dat ik net op tijd binnen was, degenen die er langer over deden kregen met een vlagerige 6 Bft te maken.

Tot volgend jaar!
Guido van der Werf